

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 96. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805118090496/facsimile.pdf (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

Dermed kylede Sten en vældig Knokkel over efter Gluggen. Men Sølvér var saa længe forud bleven ramt af hans hvasse Pilblik, at han fik Tid til at trække sig tilbage. Kød-benet faldt for kort, men den rød-blissede Svend tog det og slængte det ind ad Gluggen. Sølvér bed sig i Læben af Harmé over denne lurvede Spot. Han greb Knoklen og kylede den tilbage, løb saa hen og kastede sig næsegrus ned i sine Skind, forfulgt af Skoggerlatter fra mange Munde.

Efterhaanden stilnede Larmen af. Hundene trak sig tilbage hver i sin Krog med sit Ben til Eftergnavning. Krager og Alliker fløj klodset rundt og nippede i Kødsporene mellem Græsset.

Sølvér kunde høre Sten blive ved med at le og fjase. I Mellemmummene lyttede han efter Svar; men aldrig opfangede han Lyden af Gros Stemme.

»Skal vi se den bitte Junker efter?« — hørte han Sten sige saa højt, at han forstod, det var beregnet paa at høres af ham selv. »Maaske er han bleven noget klejnere end før. Høj, gaa ned og hent ham op til Vanding.«

Kort efter brød Karlene ind til ham. Skønt han intet foretog sig til Nødværgé, ba-